

[Riishøj]

regeringen på det punkt vil leve op til sine formuleringer i redegørelsen for Brundtlandrapporten. Vi ser også frem til, at der kommer en afgiftsomlægning, sådan at de mest forurenende brændsler, først og fremmest kul, får en afgift, der mindst er på størrelse med olieafgiften, sådan at vi får økologiske kriterier for vores afgiftsfastsættelse på energiområdet.

Ganske kort om olie- og gasområdet, som vi jo diskuterede sidste torsdag. Der er vi lige så foruroligede som regeringen over situationen i de regionale naturgasselskaber. Vi havde jo dengang en lang diskussion om begrebet tvang. Vi mener ikke, det er aktuelt overhovedet for de individuelle forbrugere, men mener afgjort, det er bedre at sikre – om nødvendigt gennem lov – at de mest forurenende kraftværker og fjernvarmesektoren, der fyrer med kul, overgår til naturgas end at tvinge skatteyderne til skatteforhøjelser og udpantning. Alternativet er tvang og udpantning og en virkelig katastrofe for mange kommuner ikke mindst i det jyske område.

Vi har i tredje udbudsrunde støttet statens krav på det omtvistede område op til Gertfeltet og vil fastholde denne støtte til regeringsholdningen her. Vi har på et enkelt punkt afvejet, nemlig i spørgsmålet om at give DANOP de særlige fordele, dersom det svækker selskabernes villighed til at tilbyde efterforskning i den tredje udbudsrunde. Ellers er det udmærket. Men hvis det viser sig, at der bliver problemer med hensyn til at få selskaber til overhovedet at bore på grund af dette kriterium, vil vi godt lægge flertal til, at man bløder op på dette punkt.

Vi støtter også princippet om, at den samlede naturgaspris efter en ny aftale med DUC kommer ned på det europæiske niveau, og vi håber, at energiministeren vil fastholde, at der kunne være god økonomi i en aftale med Sojuzgas, det sovjetiske naturgasselskab, om køb af 2–3 mia. m³ naturgas, dersom det indgår i en gunstig modkøbsaftale med F. L. Smidth om eksport af danske produkter. Det er jo den anden del af sagen, og vi håber både af internationale grunde og af danske eksportgrunde og også ud fra ønsket om at få flere leverandører, at den aftale lykkes; men naturligvis skal det samlede økonomiske resultat være til fordel for Danmark.

Kort sagt: I det omfang regeringen vil lægge op til, at man følger anbefalingerne i Brundt-

landrapporten op på energiområdet – de meget konkrete forslag, hvoraf jeg har nævnt flere her – så vil SF være parlamentarisk grundlag for at sikre gennemførelsen af det. Vi ønsker energiministeren held og lykke i kampen inden for regeringen, og lykkes denne kamp, kan vi godt støtte regeringen, uanset om Socialdemokratiet skulle have problemer med elværksforeningerne.

Svend Erik Hovmand (V):

Dansk energipolitik har i de sidste 15 år været ganske vellykket. Vi havde for 15 år siden en oliekrise og en situation, hvor vi faktisk var totalt afhængige af olie, hvor vi ingen selvforsyning havde, hvor vi havde et meget stort forbrug af energi, og hvor de miljømæssige konsekvenser derfor også var store.

I den periode, der er gået siden da, har vi fået et flerstrengt system. Vi har fået en større selvforsyning, en ganske betragtelig selvforsyning. Vi har opnået betydelige besparelser, faktisk en halvering på opvarmning af vores boliger pr. m² og næsten en halvering af industriens elforbrug. Hertil kommer, at vi også har opnået ganske betydelige miljømæssige forbedringer og en stor forsynings sikkerhed. Alt dette har været om ikke en succes så i hvert fald ganske godt.

Men det betyder selvfølgelig ikke, at vi nu skal hvile på laurbærene. Vi skal være parat til nytænkning, og vi skal være parat til at overveje, om fremtidens energipolitik nu også skal føres videre i samme spor på alle områder.

Jeg synes, det er meget sundt og værdifuldt, at vi i offentligheden har en debat om disse spørgsmål, men jeg må nok sige, at det i de seneste ugers debat for mig at se har været polariseret i en grad, som ikke tjener noget frugtbart formål. Jeg vil bare citere en enkelt sætning fra en artikel i Børsen den 26. januar 1989, hvor Håndværksrådets direktør, Laue Traberg Smidt, skriver: »Når miljøflipperne og industrien står i hver sin grøft, ligger den fornuftige politik nok et sted midt på vejen.«

Dette citat siger noget om, hvor vi er henne i denne debat. Det siger måske også noget om niveauet i debatten, og det siger noget om behovet for, at vi i stedet for at bruge kræfterne på at grave os dybere ned i hver vores skyttegrav har behov for at bruge vores ressourcer til at finde en bæredygtig udvikling til gavn for det danske samfund.